Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 849
Vineri 15 iunie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Poporul nostru întîmpină cu dragoste pe înalții soli ai poporului sovietic

Pentru reușita deplină a campaniei agricole de vară

TRIȚĂ FĂNIȚĂ
Director general adjunct al Trustului Central Gostat

Recentele măsuri luate de partid și guvern cu privire la reorganizarea conducerii agriculturii, la redistribuirea cadrelor de specialiști din agricultură, precum și la dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol, creează condiții din cele mai bune pentru o activitate rodnică și îndeplinirea cu succes a sarcinilor de mare răspundere care ne stau în față.

Ne mai despart puține zile pînă cînd vom începe bătălia recoltărilor de vară. Gospodăriilor agricole de stat le revine sarcina de a recolta în această campanie producția de pe o suprafață de aproape 600.000 hectare, din care 460.000 ha. cultivate cu grîu.

ÎNTOTDEAUNA ESTE NEVOIE DE MUNCĂ DE BUNĂ CALITATE PENTRU A OBȚINE RECOLTE BOGATE, DAR ÎN PERIOADA RECOLTĂRILOR ACEASTA ESTE ȘI MAI MULT NECESARĂ, PENTRU CĂ PRIN EA SE VALORIFICĂ EFORTURILE DEPUSE DE-A LUNGUL ÎNTREGULUI AN AGRICOL.

Campania de vară nu înseamnă însă numai recoltarea păioaselor și livrarea producției-marfă la fondul central al statului. O însemnătate deosebită o are strîngerea și balotarea paielor, eliberarea rapidă a terenului, executarea arăturii sau discuirii la numai 3—4 zile de la recoltare, însămînțarea culturilor duble pe suprafețe cît mai mari, precum și alte lucrări de actualitate: recoltarea mazării, a unor produse din grădini și livezi, coasa a 3-a la trifoliene, castrarea porumbului din loturile de hibridare etc.

Este vorba deci de efectuarea unui volum extrem de mare de lucrări, care reclamă o organizare și execuție exemplară. Tocmai de aceea pregătirea și organizarea campaniei de vară, desfășurarea ei într-un răstimp cît mai scurt și în cele mai bune condiții, trebuie să constituie pentru toți lucrătorii din G.A.S. preocuparea centrală din această perioadă.

Acolo unde încă nu s-au terminat repararea și revizuirea utilajului mecanic destinat campaniei de vară, trebuiesc luate măsuri imediate pentru ca lucrările să se încheie în maximum 2—3 zile și să fie executate cu cea mai mare grijă pentru calitate.

Ținînd seama că în regiunile din sud, condițiile climatice accelerează coacerea grînelor și creează primejdia de a pierde mari cantități de boabe prin scuturare, trebuie organizată gruparea windrowerelor din majoritatea regiunilor în cele mai mari gospodării de stat din zona de șes, în scopul începerii recoltării încă din faza de pîrgă, spre a decala lucrarea cu cîteva zile și a elimina posibilitatea pierderilor prin scuturare.

Totodată, trebuie luate măsuri pentru intensificarea ritmului lucrărilor de întreținere a culturilor de porumb, floarea-soarelui și cartofi, astfel încît pînă la începerea recoltării grînelor, prașila a III-a să fie executată mecanic și manual pe întreaga suprafață.

În următoarele cîteva zile va trebui să se încheie aprovizionarea unităților noastre cu piese de schimb, saci, sîrmă pentru balotarea paielor și alte materiale necesare în campanie.

Toate gospodăriile de stat au datoria să-și revizuiască planurile operative pe campanie, să le adapteze la condițiile specifice și să se fixeze sarcini și atribuții precise pentru fiecare om și fiecare mașină. Întreaga activitate trebuie să fie în așa fel organizată, încît să se desfășoare ca un angrenaj de ceasornic, în care fiecare rotiță funcționează cu precizie. Numai așa vom putea evita orice risipă de boabe și vom realiza tona de grîu la un preț de cost redus.

Experiența practică ne învață că pierderi care la prima vedere par mici, în ansamblu pe țară reprezintă cantități considerabile. Un calcul simplu ne arată că dacă s-ar irosi numai un singur bob la fiecare spic, aceasta ar reprezenta o pagubă pe total Gostat de peste 6.000 vagoane de cereale. Tocmai de aceea eforturile noastre trebuie concentrate pentru a evita pierderile.

Datorită grijii partidului și guvernului, gospodăriile agricole de stat dispun în acest an de mai multe tractoare și mașini agricole decît în anii precedenți. Există suficiente condiții pentru a executa lucrările din campania de vară în termene mai scurte ca în anul trecut și a îndeplini în felul acesta una din sarcinile trasate agriculturii de către cel de al III-lea Congres al Partidului.

Recoltarea orzului se poate face în termen de 3 zile, a grîului în 6 zile în regiunile din sudul țării și maximum 8 zile în nord, iar a ovăzului de asemenea în 3 zile.

Gospodăriile de stat trebuie să se îngrijească de folosirea tuturor mijloacelor de care dispun — prese de balotat, greble mecanice, tîrșe — pentru ca, printr-o bună organizare și randament maxim, să elibereze imediat terenul de paie și să încheie executarea arăturilor de vară în cel mult 8—10 zile de la începerea recoltării. În regiunile din sud, cu mai puține precipitații, este necesar ca arătura sau discuirea să se facă la maximum 3—4 zile de la recoltare. Numai așa se va evita evaporarea apei din sol, și executa arături de bună calitate, fără bolovani și fără solicitarea excesivă a tractoarelor, precum și însămînțarea la timp a culturilor duble.

Pentru realizarea acestui obiectiv important, gospodăriile de stat trebuie să organizeze lucrul în schimbul de noapte pentru cel puțin 30 la sută din tractoare.

Se știe ce însemnătate excepțională are declanșarea recoltatului la momentul optim. Inginerilor din gospodării le revine deci sarcina de mare răspundere de a stabili momentul optim de intrare în lan a combinelor. Datoria conducerilor gospodăriilor este de a deplasa combinele la capătul tarlalei cu minimum 3 zile înainte de începerea lucrului, pentru a aștepta acolo semnalul de intrare în lan, gata pregătite cu tot ce le trebuie.

S-a observat în anii trecuți că, la unele gospodării, datorită unor deficiențe în organizarea campaniei și defecțiuni aparent „minore", fluxul tehnologic și întregul proces de recoltare a avut de suferit dese intre-

(Continuare în pag. a 4-a)

Tractoristul Alexandru P. Alexandru de la gospodăria agricolă de stat Belciugatele, regiunea București, execută a treia prașilă la cultura de porumb.

Pentru 5.000 kg porumb boabe la hectar în cultură neirigată

Îngrășăminte suplimentare

În primăvara acestui an, în gospodăria colectivă „Octombrie Roșu" din comuna Cioroiești, raionul Băilești, au fost însămînțate aproape 1.000 de ha cu porumb pentru boabe. Colectiviștii s-au angajat ca de pe o suprafață de 500 de ha să obțină, în condiții de neirigare, o producție medie de 5.000 de kg porumb boabe la ha. Pentru aceasta, întreaga suprafață destinată porumbului cu producție de 5.000 de kg la ha a fost lucrată cu toată grija, începînd cu arătura de vară și terminînd cu semănatul.

După ce porumbul a răsărit, comuniștii Ion Gheorghe, Florea Dinică, Constantin Radu, Aurel Ghiță și alții au propus să se aplice îngrășarea suplimentară a porumbului în timpul vegetației și să se execute o prașilă în plus, adică, în total, 5 prașile manuale. De asemenea, ei au venit și cu propunerea de a se aplica și polenizarea artificială a plantelor. Aceste propuneri au fost aprobate de conducerea gospodăriei și s-a trecut la traducerea lor în practică. Astfel, pînă acum toată suprafața cultivată cu porumb a fost prășită de două ori, iar 270 de ha din „loturile 5.000" au fost prășite a treia oară.

O dată cu prașila I, colectiviștii au aplicat, pe cele 500 de ha pentru 5.000 de kg porumb boabe la ha o cantitate de 2.500 de tone de mraniță. Mranița a fost administrată la cuiburile de porumb și amestecată cu pămîntul imediat după prășire.

Efectul acestui îngrășămînt natural a și început să se observe. Porumbul a căpătat o culoare de verde închis, plantele sînt mai viguroase și au crescut mai înalte decît pe suprafețele neîngrășate. Înălțimea medie a porumbului, pe locurile îngrășate cu mraniță, a ajuns acum la 60—80 cm.

ILIE BOAGIU
ing. agronom la G.A.C. Cioroiești

Execută lucrări de calitate și la timp

Colectiviștii din satul Neudorf, raionul Lipova, muncesc cu mult elan la îngrijirea culturilor. Folosind în mod rațional toate atelajele și brațele de muncă existente, ei au efectuat pînă în ziua de 9 iunie, pe întreaga suprafață însămînțată cu sfeclă de zahăr prașila a treia, iar la porumb prașila a doua. La floarea-soarelui se execută prașila a treia. Un sprijin de seamă la întreținerea culturilor, l-au primit colectiviștii din partea mecanizatorilor de la S.M.T.

În vederea obținerii recoltei de 5.000 kg porumb boabe la hectar în cultură neirigată, colectiviștii din Neudorf aplică îngrășăminte suplimentare (must de grajd care se împrăștie cu ajutorul unei cisterne confecționate în acest scop).

FRANCISC WILD
corespondent

Oameni care muncesc bine

Pe pantele din dreapta și stînga drumului, cînd înaintezi dinspre Vedea spre Sîmburești — regiunea Argeș — privirile îți sînt atrase de livezi masive de pruni, meri, peri, cireși și vișini. Gospodăria agricolă de stat din Sîmburești are 515 hectare cu livezi pe rod.

Anul trecut, planul de producție la fructe, ca urmare a executării cu grijă a lucrărilor de întreținere a pomilor, a fost depășit cu peste 400 de tone de fructe.

Anul acesta sînt condiții pentru a se obține rezultate cu mult mai bune. La secția Olești, unde am poposit în livezi zilele trecute, la cele 4 brigăzi de aici se executau stropiri (împotriva pătării roșii a frunzelor la pruni — și împotriva rapănului și făinării la meri și peri).

Sub îndrumarea inginerului Gh. Mărășoiu și a maiștrilor pomicoli, tractoriștii Ion Stănculescu, Cristache Virgil și alții executau stropitul cu zeamă bordeleză acționind cu tractoare UTOS. mașini MSP-P. În locurile unde tractoarele nu puteau fi folosite, pomicultorii lucrau la stropit cu pompe carosabile.

Pentru a obține recolte bogate, pomicultorii de la G.A.S. Sîmburești au acordat și acordă o deosebită atenție și fertilizării solului. Pe suprafețe însemnate se cultivă lupin; de asemenea, în primăvara acestui an s-au dat cîte 2 kg îngrășăminte chimice la fiecare pom; în prezent se transportă în livezi de la fabrica de produse sodice din Govora 2.000 tone de amendamente calcaroase, care sînt incorporate o dată cu cultivația pe unele suprafețe unde solul este mai acid. Gospodăria de stat Sîmburești s-a angajat să obțină anul acesta cel puțin 30 de kg de prune și cel puțin cîte 40 de kg de mere de la fiecare pom.

...Am poposit și în viile gospodăriei care ocupă 130 de hectare (gospodăria va ajunge în 1965 prin noi plantări la 425 ha cu vii). Aici prașila întîi, plivitul, legatul întîi și stropitul întîi au fost terminate.

În unele vii se lucra la prășitul al 2-lea. De la maistrul viticol Stoica Ilie am aflat că pînă la 8 iunie se prășiseră deja a doua oară 50 de hectare.

Și în vii lucrările de întreținere sînt de bună calitate.

Faptul că în vii și livezi se execută acum numai lucrări de bună calitate se datorează și grijii conducerii gospodăriei, de a asigura muncitorilor cu sprijinul comitetului sindicatului condiții optime de muncă și de trai. La secția Cîmpul Mare, de pildă, s-a construit un frumos grup social dotat cu 150 de paturi; în prezent este pe terminate aici un alt grup social cu o capacitate de cazare asemănătoare. De asemenea, la trupul Bolura, s-a construit o cantină modernă cu 4 săli, în care pot lua masa în același timp aproape 400 de muncitori.

AL. RAICU

Pregătiri pentru campania de recoltare

Paralel cu munca de întreținere a culturilor, muncitorii de la S.M.T. Darabani lucrează de zor și la repararea mașinilor și uneltelor agricole necesare recoltării cerealelor păioase.

Pînă mai zilele trecute, harnicii mecanizatori de aici au reparat 47 batoze, 21 motoare stabile și 28 combine. De asemenea, ei au revizuit și reparat 87 tractoare cu care vor efectua arături de vară. Pentru munca depusă se evidențiază mecanizatorii din brigada a V-a condusă de comunistul Ilie Păli.

C. BARBACARU
corespondent

Printre pomii fructiferi din livezile gospodăriei de stat Șercaia, regiunea Brașov, au fost instalați numeroși stupi. În aceste zile, apicultorii îi cercetează cu grijă — așa cum se vede în fotografie — pentru a stabili rodnicia activității roiurilor.

La indicația stației de avertizare a manei, viticultorii din gospodăria agricolă colectivă din Adunații Copăceni, raionul Giurgiu, execută în aceste zile stropitul contra manei.

Împreună cu toți oamenii muncii

Ne mai despart doar cîteva zile de data sosirii în țara noastră a delegației de partid și guvernamentale a U.R.S.S. în frunte cu tovarășul N.S. Hrușciov, eminent luptător pentru victoria comunismului și a păcii. Această vizită de o importanță deosebită este așteptată cu multă nerăbdare de oamenii muncii din țara noastră.

Împreună cu întregul popor, muncitorii și tehnicienii din institutul nostru sînt stăpîniți de dorința de a prezenta oaspeților dragi rezultatele pe care le-au obținut din 1957, de cînd a fost înființat institutul nostru, creat din inițiativa partidului, pentru a rezolva probleme concrete ale producției agricole.

Studiile întreprinse în cadrul institutului și experiențele organizate în numeroase gospodării agricole de stat și colective de pe întinsul țării au dovedit superioritatea hibrizilor dubli de porumb și au trezit dorința tuturor cultivatorilor de a-și înlocui cu aceștia soiurile și populațiile vechi mai puțin productive. Adoptînd un sistem științific de producere a seminței duble hibride, în anul 1962 a fost pusă la îndemîna gospodăriilor de stat și colective din țara noastră, sămînța necesară pentru însămînțarea suprafeței de 2 milioane hectare.

Pentru prima oară în istoria cercetărilor agricole din țara noastră, lucrările de ameliorare a plantelor agricole au fost dezvoltate la nivelul cerințelor reale. Roadele activității desfășurate în această direcție au început să apară prin numeroșii hibrizi dubli creați și experimentați în numeroase puncte de sprijin. Unii dintre aceștia au și intrat în cultură pe tarlalele gospodăriilor de stat și colective.

Numeroasele experiențe efectuate pentru a se preciza complexul de măsuri agrotehnice ce trebuie aplicat la principalele plante cultivate în sistemul agriculturii socialiste, au dus la elaborarea unor judicioase recomandări atît de necesare gospodăriilor de stat și colective. Rezultatele apreciabile obținute în ceea ce privește executarea lucrărilor de bază ale solului, folosirea diferențiată a îngrășămintelor, forma și mărimea spațiului nutritiv la unele plante și îndeosebi la porumb, și altele, constituie recomandări care sînt larg răspîndite astăzi în țara noastră.

Unirea micilor gospodării individuale în gospodării agricole colective a dus la desființarea haturilor, la cultivarea plantelor pe suprafețe mari, a creat posibilitatea unei simțitoare îmbunătățiri a calității lucrărilor prin extinderea mecanizării acestora. Institutul nostru a manifestat o preocupare deosebită pentru precizarea principiilor care trebuie să stea la baza extinderii lucrărilor mecanizate la cultura porumbului. Rezultatele obținute în acest domeniu au dus la reducerea considerabilă a lucrărilor manuale, folosind mijloacele mecanizate de care dispun unitățile socialiste, la sporirea producției și la reducerea prețului de cost al producției.

Eficiența economică a culturii porumbului și stabilirea principiilor de bază pentru folosirea porumbului în furajarea animalelor, pentru dezvoltarea acestui sector și creșterea rentabilității lui în cadrul fiecărei unități agricole, sînt probleme care preocupă în permanență pe cercetătorii noștri.

Rezultatele obținute pînă în prezent în munca noastră de cercetare se datoresc și legăturilor strînse care au existat între oamenii de știință din institutul nostru, și oamenii de știință din cadrul institutelor de cercetări din Uniunea Sovietică. Această legătură permanentă prezintă garanția unor noi și însemnate succese în viitor, pe linia cercetărilor științifice, care vor contribui la dezvoltarea agriculturii socialiste în țările noastre prietene.

Lucrătorii din institutul nostru, însuflețiți de sentimente de caldă prietenie față de oamenii sovietici, își exprimă convingerea că vizita scumpilor noștri oaspeți va contribui la adîncirea legăturilor de prietenie dintre cele două popoare, la triumful cauzei păcii și socialismului.

Ing. TIBERIU MUREȘAN
director al Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice

CONSTANTIN DURLUȚ
organizator de partid pe lîngă Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea

„Bun venit pe pămîntul țării noastre"

În aceste zile, pe pămîntul patriei noastre va sosi delegația de partid și guvernamentală a Uniunii Sovietice. Colectiviștii din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, regiunea București, așteaptă cu inimile pline de bucurie vizita înalților oaspeți ai poporului frate și prieten și le urează „Bun venit pe pămîntul țării noastre".

Au trecut 12 ani de cînd a luat ființă gospodăria colectivă care poartă numele marelui scriitor sovietic Maxim Gorki. De atunci averea obștească a colectivei a crescut an de an, ajungînd ca la sfîrșitul anului 1961 să se ridice la peste 5.500.000 lei. Astăzi gospodăria colectivă are un sector zootehnic dezvoltat care numără aproape 500 bovine, din care 190 vaci și juninci, 3.350 oi, peste 800 porci, din care 140 scroafe matcă.

Rezultate bune au realizat colectiviștii noștri și în sectorul vegetal. Anul trecut de pe cele 970 ha cultivate cu porumb s-a obținut o producție medie la hectar de 3.400 kg porumb boabe.

Realizările obținute de colectiviști au făcut ca la recenta sesiune extraordinară a Marii Adunări Naționale, gospodăriei colective să i se confere înalta distincție „Ordinul Muncii" clasa I iar președintelui gospodăriei, tov. Nicolae Andrei, înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul".

Colectiviștii din comuna noastră au avut multe de învățat de la colhoznicii sovietici, de la toți oamenii sovietici cu care s-au întîlnit și au stat de vorbă.

De la înființarea gospodăriei și pînă acum, unii din colectiviștii noștri au făcut vizite în Uniunea Sovietică, de unde au învățat multe lucruri folositoare. Printre aceștia se numără tov. Andrei Nicolae, Erou al Muncii Socialiste, președintele gospodăriei, Rugină Nicolae, brigadier de cîmp, Dumitrache Gheorghe, contabilul gospodăriei, precum și mecanizatorul Minoiu Vasile de la S.M.T. Slobozia, care lucrează pe ogoarele gospodăriei noastre.

La capătul unei tarlale de porumb, unde se terminase prașila a doua, am stat de vorbă cu tov. Rugină Nicolae care mi-a spus:

— Peste cîteva zile se împlinesc doi ani de cînd, alături de alți colectiviști și lucrători din agricultura țării, am vizitat Uniunea Sovietică. Multe am văzut și multe am învățat de la poporul frate sovietic. Aș putea să vă vorbesc ceasuri întregi despre ce-am văzut în această țară cu oameni harnici și talentați. N-am să uit niciodată marea dragoste cu care am fost primiți atît de colhoznici cît și de muncitorii sovietici. Am cunoscut Moscova, acest mare și frumos oraș, am vizitat colhozuri și sovhozuri, am vizitat Universitatea Lomonosov. Peste tot am fost întîmpinați cu căldură și din fiecare vizită am avut de învățat.

Aceleași cuvinte de stimă și prietenie le-am auzit și la mecanizatorul Minoiu Vasile, care a vizitat Uniunea Sovietică și a cunoscut munca entuziastă și energia clocotitoare a poporului sovietic care dă viață grandiosului program al construcției comuniste.

ION IORDANESCU
colectivist

Recoltarea cireșelor la gospodăria de stat din Ciorogîrla, regiunea București

Două feluri de a privi calitatea reparațiilor

Desfășurînd larg întrecerea socialistă, mecanizatorii de la S.M.T. Nănești, regiunea Galați, au izbutit ca, cu tot timpul neprielnic, să îndeplinească și chiar să depășească prevederile planului de producție pentru campania de primăvară cu aproape 3.000 de hantri, adică cu peste 18 la sută. În prezent, paralel cu lucrările de întreținere a culturilor prășitoare, lucrătorii acestei unități se pregătesc intens în vederea executării lucrărilor de recoltare a cerealelor păioase la timp și fără pierderi.

— În campania de recoltare ce se apropie cu pași repezi — ne spune directorul stațiunii, tov. ing. Puiu Dobrescu, avem de recoltat cu combinele și secerătorile-legători circa 7.000 de ha păioase. În acest scop, noi ne-am pregătit minuțios. Avînd la îndemînă piesele de schimb și materialele necesare pe care le-am procurat din vreme, noi am reușit ca toate cele 40 de combine C. 1, cele 5 secerători-legători, tocătorile și selectoarele să fie de pe acum gata de lucru. Ne-au mai rămas de reparat doar 2 combine S-4 și 2 batoze, pe care le vom termina în cîteva zile. Cea mai mare parte din combine, rodate și recepționate în prezența tractoriștilor care vor lucra cu ele au și fost trimise pe teren, la brigăzi.

Vizitînd parcul de combine care erau pregătite pentru a fi trimise celor 13 gospodării colective din raza de activitate a stațiunii, observăm grija care se acordă la această stațiune calității reparațiilor. Inginerul Gheorghe Cochior, mecanic șef, împreună cu șeful de atelier Matei Ștefan, verificau mașină cu mașină ca în timpul rodajului să nu se producă zgomote anormale, ca ungerea să fie asigurată prin nipluri, lamele de cuțit să fie bine ascuțite, necrăpate etc.

Astfel pregătiți, mecanizatorii de la S.M.T. Nănești sînt hotărîți să termine recoltatul păioaselor în cel mult 10—12 zile lucrătoare.

CÎND NU SE ACORDĂ ATENȚIA CUVENITĂ CALITĂȚII

Și mecanizatorii de la S.M.T. Romanu, aceeași regiune, au reușit să depășească planul campaniei de primăvară cu peste 13 procente. Și aici sînt vrednici mecanizatori, care, în dorința de a executa lucrările de recoltare la vreme și fără pierderi, acordă calității reparațiilor atenția cuvenită. Iată-l, bunăoară, pe tractoristul Alexandru Burlacu, care este pe terminate cu reparația combinei cu care lucrează de cînd aceasta a fost adusă în S.M.T.

Din păcate nu și la celelate combine și batoze calitatea reparațiilor era la fel de bună. La majoritatea combinelor, cuțitele de tăiere erau pline de praf și murdărie nefăcîndu-se destocarea lor. „Am lăsat acest lucru la urmă" — spunea tov. ing. Constantin Băzăr, mecanicul șef al stațiunii. Însă cînd se vor găsi un număr mare de lame de cuțit, uzate și sparte, înlocuirea lor va fi mult mai anevoioasă, decît dacă se proceda la verificarea lor din vreme. Pe de altă parte, unele grătare și site prezintă îndoituri nepermise și chiar rupturi, numeroase gresoare sînt înfundate cu pămînt, multe șuruburi nu sînt strînse corect. În unele organe ale combinelor s-au găsit murdărie și spice rămase din anul trecut.

Cu totul condamnabilă este atitudinea comisiei de recepție din această unitate care recepționează multe mașini fără ca acestea să fi fost în prealabil rodate.

La batoze nu s-a verificat starea grohăitoarelor, reparația lor făcîndu-se de mîntuială. Se vede că tovarășii de aici au scăpat din mînă atît controlul calității lucrului, cît și îndeplinirea cantitativă a planului de reparații. Aceasta a dus la rămînerea în urmă a executării reparațiilor. Pînă de curînd mai erau de reparat 15 combine, două secerători-legători, 7 batoze și un selector.

★

Timpul este înaintat. Conducerea S.M.T.-ului Romanu trebuie să ia toate măsurile ce se impun pentru a termina în cel mai scurt timp reparația utilajului ce va fi folosit la recoltări. Ea are, de asemenea, datoria să asigure ca printr-o bună calitate a reparării mașinilor, acestea să funcționeze în campanie fără nici o întrerupere.

ION LEȘEANU

AR AVEA CE ÎNVĂȚA

Era spre seară. După o zi spornică la al doilea prășit, brigăzile de cîmp se îndreptau spre casă. Prășiseră manual toată suprafața lucrată mai întîi de tractoriști cu cultivatoarele purtate.

— Eu mai rămîn nițeluș la sediul brigăzii de tractoare, le spuse unor colectiviști, Ion Bîcu, șeful brigăzii a II-a de cîmp. De altfel, obiceiul de a trece în fiecare zi, după terminarea lucrului în cîmp pe la brigada a VII-a de tractoare care deservește gospodăria colectivă „Octombrie Roșu" din Fetești îl luase Ion Bîcu încă de la începutul campaniei de primăvară. Îi plăcea să stea de vorbă mai pe îndelete cu tractoriștii, să afle dacă au unele greutăți în muncă, să vadă cum trăiesc în „tabăra de vară" a brigăzii lor. În acea zi însă, care era pe sfîrșite, lui Bîcu îi păruse rău că Ion V. Stanciu, șeful brigăzii de tractoare, împreună cu „băieții" lui nu erau la „tabără". Dorea nespus de mult să fie el primul care să-i felicite pe tractoriști pentru că isprăviseră de prășit mecanic toată suprafața de 676 de hectare cultivate cu porumb.

— Da unde-or fi măi nea Ioane, îl întrebă Bîcu pe colectivistul Ion Sterpan, bucătarul tractoriștilor, că după ce au terminat de prășit, ziceau că vin la „tabără".

— Așa au și făcut. Au venit cu toții, au servit masa de prînz, au lăsat cultivatoarele și au luat plugurile. Ziceau că se duc să are pe cele 50 de ha de pe care s-a recoltat secara furajeră pentru a trece apoi la semănatul porumbului tot pentru furaj, îi răspunse Ion Sterpan

— Asta-i o altă surpriză de-a lui Stanciu. Discutarăm noi, nu-i vorbă, că trebuie să trecem la arat și semănat proumb furajer, dar nu azi, ci mîine. Da' ia spune nene Sterpane, cum o duc „băieții" la „tabără"? Au tot ce le trebuie ca să poată face treabă bună?

— Se îngrijește bine gospodăria de tractoriști. Iată, zilnic ne trimite prin căruțașul „taberei" de-ale gurii: brînză, lapte, legume și zarzavaturi... Tot zilnic sînt aprovizionați tractoriștii cu unele alimente și de la S.M.T. Dar ce parcă tu nu știi, nu ești tu ăla, mă Ioane, mai zise bucătarul, care vine în fiecare zi pe la brigada de tractoare să vadă cum trăiesc tractoriștii?

Discuția dintre cei doi colectiviști se prelungise pînă seara tîrziu, cînd tractoriștii s-au întors de la arat. La „tabăra" de vară îi aștepta mîncarea caldă, gustoasă, consistentă și bine pregătită de Ion Sterpan, iar apoi o odihnă plăcută, după o zi de muncă, în paturile cu așternuturile curate și primitoare.

E un merit al gospodăriei colective „Octombrie Roșu" din Fetești, regiunea București, că poartă o grijă deosebită tractoriștilor, că se interesează zilnic nu numai de condițiile de muncă ci și de trai ale tractoriștilor.

— Sînt doar tovarășii noștri de muncă cei mai apropiați. Împreună cu ei, colectiviștii noștri fac pămîntul să dea rod bogat. Iată de ce, gospodăria noastră se îngrijește ca traiul tractoriștilor să fie cît mai bun, ne spune și nouă brigadierul de cîmp Ion Bîcu.

Grija pentru mecanizatori

Mai trebuie arătat că mecanizatorilor de la brigada a VII-a de tractoare, li se aduc zilnic de la S.M.T. ziare și reviste, iar în biblioteca volantă găsesc cărți literare și tehnice. Ei au și un punct sanitar bine dotat cu felurite medicamente. Nu-i mai puțin adevărat, că laude în ce privește buna gospodărire la „tabăra" de vară a tractoriștilor, se cuvine să fie aduse și pontatorului-alimentator Gheorghe Pisău, gospodarul brigăzii, care, se îngrijește să schimbe rufăria paturilor, de curățenie, de toate problemele tractoriștilor.

★

Cînd am plecat din S.M.T. Fetești, tovarășul ing. Constantin Stănescu, directorul stațiunii, mi-a spus că în cursul acestei săptămîni se va ține Sfatul S.M.T.-ului. La acest sfat vor participa șefii brigăzilor de tractoare, pontatori alimentatori, președinții celor 10 gospodării colective pe care le deservește S.M.T.-ul, brigadieri de cîmp, tractoriști etc. N-ar fi rău dacă cu acest prilej s-ar organiza și un schimb de experiență în legătură cu grija față de mecanizatori în campanie. Acest schimb ar putea fi făcut chiar la brigada a VII-a de tractoare, care este cea mai bine gospodărită pe întreaga stațiune. Ar avea ce învăța fiecare participant.

GH. BACIU

Brigada artistică de agitație a căminului cultural din comuna Valdeeni, regiunea Argeș, este mult apreciată de cetățenii din comună, cît și de cei din comunele din împrejurimi pentru spectacolele pe care le prezintă. Iat-o, în fotografie, pregătind un nou spectacol.

Ce să citim:

Îngrășarea și condiționarea animalelor
de E. Raicu, M. B'că

În Editura Agro-Silvică a apărut de curînd cea de a doua ediție a lucrării „Îngrășarea și condiționarea animalelor", care constituie un ghid prețios pentru tehnicienii și brigadierii ce lucrează în sectorul creșterii animalelor, pe linia realizării sarcinii de sporire a producției cărnii și îmbunătățirii calității ei.

Folosind o bogată sursă de date științifice, ilustrate prin numeroase tabele și figuri, autorii au reușit să redea într-o clar exprimată sinteză elementele esențiale de care trebuie să se țină seama în tehnica condiționării și îngrășării, precum și metodele prin care se poate ajunge la aceasta.

După cîteva considerații de ordin general asupra importanței cărnii ca sursă de proteină pentru alimentația omului, autorii expun în cele patru părți ale lucrării, pe specii și pe categorii de animale, măsurile organizatorice și metodele cele mai economice care se pot folosi pentru a obține însemnate sporuri de carne.

În prima parte a lucrării, după ce sînt înfățișați factorii care condiționează îngrășarea, se expun metodele de îngrășare, accentuîndu-se asupra economicității acelora care au la bază folosirea pășunilor de munte sau porumbul siloz. Pentru o mai bună orientare a practicienilor, se dau criteriile după care se poate aprecia starea de îngrășare la taurine.

În cea de a doua parte, destinată tratării îngrășării porcinelor, se arată care sînt perioadele optime în care îngrășarea reclamă cel mai redus consum de U.N. pentru obținerea unui kg. de spor și se indică proporțiile în care principalele nutrețuri se pot asocia la întocmirea rațiilor pentru diferite sisteme de îngrășare.

Concomitent cu expunerea metodelor de îngrășare a porcinelor, se indică și rasele care se pretează cel mai bine pentru fiecare dintre metode, punîndu-se accentul pe îngrășarea timpurie care asigură obținerea porcilor de bacon și carne.

Ultimele două părți ale lucrării sînt consacrate tratării metodelor de condiționare și îngrășare a ovinelor și păsărilor — sectoare care pot contribui în viitorii ani la asigurarea fondului de carne pentru consumul populației.

Se impune constatarea că, în general, lucrarea este străbătută de permanenta preocupare de a prezenta datele prin prisma economicității. Claritatea expunerii și nivelul la care este redactată o fac accesibilă nu numai tehnicienilor, ci și întregii mase de îngrijitori de animale, cărora le furnizează date utile pentru rezolvarea sarcinei de sporire a producției de carne.

Dr. STAVĂR PIMEN
de la Institutul de cercetări zootehnice

Realizarea planului de montă — factor important de sporire a producției de lapte și carne

Îndeplinirea cu strictețe a planului de montă garantează realizarea efectivelor de animale, ceea ce condiționează producerea unor cantități din ce în ce mai mari de lapte și carne.

Un element important pentru efectuarea montelor la timp este menținerea unei evidențe zootehnice exacte, pe baza căreia să se poată stabili cînd trebuiesc date la montă femelele. Această evidență furnizează datele cu privire la vîrsta și greutatea corporală a femelelor, lucru extrem de important mai ales pentru juncincile și scrofițele ce se dau prima dată la montă. De asemenea, o bună evidență indică data ultimei fătări la vacile de lapte și a scroafelor, cît și numărul de monte repetate pe baza căruia se pot lua măsurile corespunzătoare din punct de vedere sanitar-veterinar.

Urmărind îndeaproape realizarea planului de montă, luptînd pentru a avea în lactație vacile de lapte cel puțin 300 de zile pe an, gospodăriile agricole de stat din regiunea Suceava au realizat în anul 1961 cu 220 litri de lapte mai mult pe cap de vacă furajată decît în anul 1960, și cu 922 de litri mai mult față de anul 1957.

Producții bune de lapte au obținut gospodăriile agricole de stat Cotușca (decorată cu Ordinul Muncii cl. I), Progresul, Dîngeni, Drăgușeni și Rădăuți.

În regiune sînt însă și unele gospodării de stat ale căror rezultate se află sub posibilități. Din cauză că vacile nu sînt montate la timp, se pierd anual însemnate cantități de lapte. Astfel, la G.A.S. Călinești, numai în lotul îngrijit de brigada tov. Hrușcă existau în luna ianuarie anul acesta 20 de vaci a căror montă a fost întîrziată cu 5—6 luni, iar la unele chiar cu un an. În aceeași unitate și în aceeași perioadă nu exista nici o evidență privind monta juncincilor de 2—3 ani. La G.A.S. Cătămărăști, la categoria de tineret femel 12—18 luni figurau 7 animale sub 12 luni și 37 peste 18 luni, din care 7 animale erau deja montate. La G.A.S. Ionășeni în lotul îngrijit de brigada condusă de brigadierul Mihai Bejenaru, un număr de 22 de vaci au fost date la montă cu întîrzieri de la 3 luni pînă la 11 luni, fapt care a dus la diminuarea producției de lapte, la creșterea prețului de cost.

Este lucru știut că sînt cazuri cînd deși vacile și scroafele au fost date la timp la montă, unele din ele nu rămîn gestante. În aceste cazuri, monta trebuie repetată. Acestea sînt consecințe de ordin fiziologic și se pot corecta prin tratamente medicale adecvate, de pe urma cărora rămîn totuși un număr de femele sterile, care în mod normal nu depășesc 8—10 la sută din totalul efectivului. Scăzînd acest procent de sterilitate admisibil numai din loturile îngrijite de cele 2 brigăzi amintite și considerînd media întîrzierii montei doar de 3 luni, rezultă, la 44 de vaci, o întîrziere de 132 luni în total, ceea ce echivalează cu 10 vaci ținute timp de un an fără să producă. Dacă fiecare vacă ar fi produs în acest timp cîte 3.000 litri de lapte, rezultă că trustul Gostat Suceava ar fi putut livra statului mai mult cu 30.000 de litri de lapte decît a livrat; la acest calcul trebuie adăugată apoi și valoarea viteilor respectivi.

Iată dar ce urmări păgubitoare are întîrzierea montei.

Astfel de consecințe se produc și prin întîrzierea montei scroafelor. Considerînd că la efectivul mediu de 4.500 capete scroafe existent pe trust costul unei zile furajate este de 7 lei, prin întîrzierea numai cu o zi a montei, rezultă o pagubă pentru stat de 31.500 lei, la care se mai adaugă și cei 312 purcei nerealizați.

Îndeplinirea sarcinilor cu privire la creșterea importantă a numărului de animale, precum și sporirea producției de carne și lapte este condiționată în mod nemijlocit de felul în care unitățile vor reuși să realizeze la timp planul de montă la toate animalele de reproducție. De aceea e necesar ca consiliile gospodăriilor agricole de stat să întocmească grafice de urmărire a montei animalelor și să cultive spiritul de răspundere la brigadierii zootehnicieni pentru a-și îndeplini în mod conștiincios sarcinile ce le revin în această privință.

Ing. C. GAVRILA
și ing. M. BERDILA

Cînd nu există preocupare pentru reducerea prețului de cost

Gospodăria agricolă de stat Poiana se număra, pînă de curînd, printre gospodăriile fruntașe din regiunea Cluj. În anul 1959, bunăoară, această gospodărie a realizat cîte 3.308 litri de lapte pe cap de vacă furajată, la un preț de cost de 1,23 lei litrul. În 1961, datorită unei selecții riguroase aplicată la întregul efectiv de taurine, a unei furajări raționale, a instruirii temeinice a îngrijitorilor, precum și a altor măsuri tehnico-organizatorice, producția de lapte pe cap de vacă furajată a crescut cu 842 de litri de lapte față de 1959, ajungînd la 4.150 de litri pe cap de vacă furajată.

Era de așteptat ca o dată cu creșterea producției de lapte să fie redus și prețul de cost, față de anul 1959. Dar, din păcate, lucrurile s-au petrecut invers: prețul de cost al laptelui nu numai că n-a scăzut, ci a crescut cu 0,33 lei per litru, ajungînd la 1,56 lei litrul. Fiindcă este știut că atunci cînd un animal produce în aceleași condiții de furajare și cu același fond de salarii o cantitate mai mare de lapte, e normal ca prețul de cost să scadă, mai ales că cheltuielile comune și generale s-au raportat pe o cantitate de lapte mai mare.

Ridicarea prețului de cost al laptelui la G.A.S. Poiana este o consecință a lipsei de preocupare a conducerii gospodăriei față de sporirea producțiilor la ha la culturile furajere, și mai ales la porumbul pentru siloz, care are o pondere mare în rația animalelor.

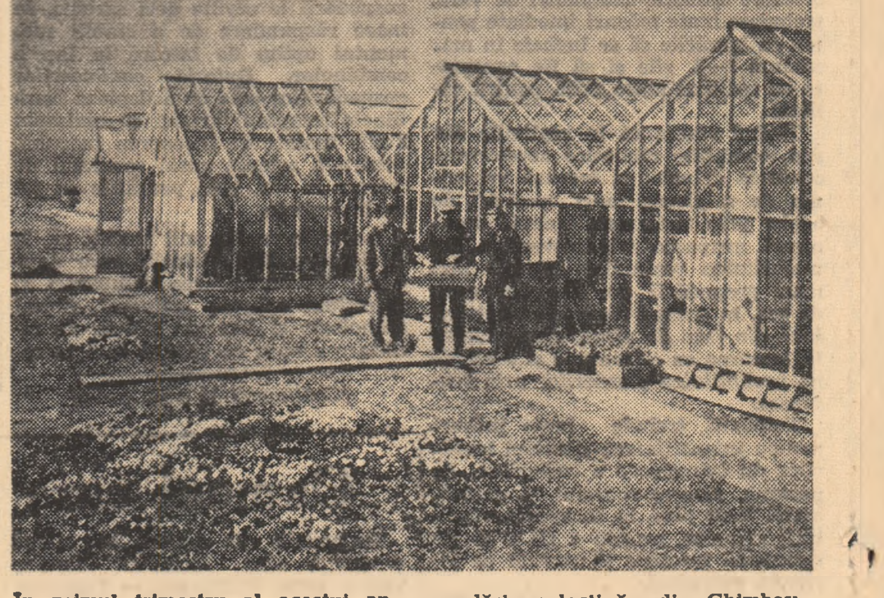
Gospodăria a însilozat în anul 1961 circa 4,4 tone porumb pe cap de vacă furajată, față de 9—11 tone cît era necesar; aceasta pentru că producția de porumb siloz pe ha a fost realizată în proporție de numai 22 la sută. Nerealizarea producției planificate la ha a făcut ca prețul de cost per tonă să fie aproape de 4 ori mai mare decît cel planificat. În același timp unitatea a trebuit să cumpere furaje din alte unități, să cheltuiască fonduri suplimentare cu transportul și depozitarea acestora.

Toate acestea au dus la pierderi însemnate în sectorul creșterii vacilor de lapte, diminuînd beneficiul planificat.

Încheierea bilanțului gospodăriei pe trimestrul întîi al acestui an arată că situația în această privință nu s-a îmbunătățit: producția de lapte se menține la nivelul anului trecut, dar prețul de cost este foarte ridicat.

În cadrul gospodăriei de stat Poiana există rezerve serioase de reducere a cheltuielilor pe unitatea de produs la fiecare element al prețului de cost. În acest scop este necesară o mai bună organizare a muncii în sectorul zootehnic, precum și o luptă perseverentă pentru sporirea producției de furaje la ha. În momentul de față se execută lucrările de întreținere la porumbul siloz, are loc recoltarea fînurilor și conservarea acestora. Este necesar ca conducerea gospodăriei să ia toate măsurile ca aceste lucrări să fie executate în cele mai bune condiții, deoarece de producția de furaje depinde sporirea producției de lapte și reducerea prețului de cost a acesteia. De asemenea, paralel cu preocuparea pentru sporirea producției de furaje, la un preț de cost scăzut, este necesar a se continua munca de selecție a celor mai bune exemplare, în scopul sporirii efectivului cu produși din cei mai viguroși, proveniți din animalele care dau producții superioare. Prin îmbunătățirea continuă a hrănirii și întreținerii animalelor, producția medie de lapte pe cap de vacă furajată poate fi încă mult mărită la G.A.S. Poiana, iar prețul de cost poate fi redus.

P. ZBÎRLEA

În primul trimestru al acestui an, gospodăria colectivă din Ghimbav, regiunea Brașov, a obținut de la legumele produse în seră un venit de 40.000 lei. În fotografie: serele gospodăriei

Foto: AGERPRES

Seara, la sfîrșitul lucrului, sau în zilele de sărbătoare, la căminul cultural din comuna Comana, regiunea Dobrogea, se adună numeroși tineri pentru a face repetiții în cadrul brigăzii artistice de agitație sau a juca șah, așa cum se vede în fotografie.

În cinstea Conferinței pe țară a femeilor

În dorința de a face satele și comunele noastre tot mai frumoase, cetățenii din comuna Darabani, mobilizați de către deputații lor și îndrumați în permanență de către organizațiile de partid au participat în număr cît mai mare la acțiunile de înfrumusețare efectuate prin muncă voluntară. La aceste lucrări de folos obștesc, un aport deosebit au adus și femeile, care mobilizate de comitetul comunal al femeilor au prestat un număr de peste 10.000 ore de muncă patriotică. De exemplu, prin contribuția lor au fost curățate 4 ha de izlaz, realizîndu-se în felul acesta importante economii. Printre colectivistele care s-au evidențiat se numără Budeanu Catinca, Niculescu Olga, Vîntu Maria, Darie Eugenia, Caba Eugenia și Anica Mihăilă. Toate aceste realizări ele le-au închinat Conferinței pe țară a femeilor.

C. BĂRBĂCARU
corespondent

UN PUNCT ÎN PLUS LA ORDINEA DE ZI

Vestea s-a răspîndit cît ai bate din palme. Lui Ion Dorobanțu — Ionică, cum îi spun oamenii din gospodărie — i s-au tăiat două zile-muncă. Hotărîrea a fost luată de consiliul de conducere al gospodăriei colective.

— Ce-o fi făcut măi frati-miu? De ce-l sancționară? Că dacă nici Ionică n-o mai fi vrednic, atunci...

— Auzii — da' să nu mai spuneți cuiva — auzii că Ionică a găsit ieri noapte un tractor îngropat în țarnă taman de pe vremea vizigoților, că l-ar fi spălat cu gaz și...

— Nu mai spuneeee. Auzi maică, după vremea bizihoților, se miră o bătrînă.

— Nu-l crede, dadă. Nu vezi că se ține de șotii? Alta-i cauza pentru care a fost sancționat Ionică. Fiți atenți. Azi noapte a mers la țarna cu porumb și-a prășit singur paișpe hectare. Și pentru că n-a văzut bine, că se ascunsese luna, a nimerit în porumbul ălora de la colectiva vecină, care văzîndu-l cît e de harnic l-au rugat să le fie președinte.

— Și el? El ce făcu?

— Ce să facă — a intrat în discuția veselă însuși Ionică, care ascultase pînă atunci neobservat și amuzat de glumele iscate pe seama lui — iaca vă spun. I-am rugat să-mi dea un răgaz ca să mă gîndesc.

— Hai măi Ionică, fii cel puțin tu serios. Adevărat că-ți tăiară două zile azi în ședința de consiliu?

Pentru oameni vestea părea de necrezut, știindu-l pe Dorobanțu om de ispravă, harnic și pe deasupra el însuși membru reales de mai multe ori în consiliul de conducere al gospodăriei colective „Vasile Roaită" din Poiana Mare, raionul Calafat. Și totuși vestea era adevărată. C-o mai „înfrumusețau" și c-o mai completau poienarii „pe ici, pe colo", asta-i altceva. Așa e firea lor, a acestor oameni de pe lîngă Calafat; veselă. Iată, de pildă, grupul de colectiviști aflați roată în jurul lui Ionică al lor, care începuse să le povestească întîmplarea.

— Măi fraților — le-am zis eu oamenilor din echipă, pe cînd lucram la prașila porumbului — să-i facem o prașilă ce nu s-a pomenit. Trebuie să scoatem neapărat 5.000 de kilograme la hectar. Zis și făcut. Parcă era o întrecere de broderie, așa de frumos mergea lucrul. De unde să-mi dea mie prin cap că vreo doi din oameni, care munceau mai la marginea tarlalei, făceau lucru de mîntuială.

„Merge treaba, măi Ionică?" — îmi strigă tovarășul președinte, venit cu inginerul cel nou, în control. Merge — zic. — Merge ca pe roate. „Ce fel de roate? Patrate, lunguiețe, sau cum?" face inginerul, oprindu-se taman pe lotul unde prășiseră de mîntuială cei despre care v-am spus. Ei, și de aici toată tărășenia și în plus un punct separat la ordinea de zi a ședinței de consiliu, în care am fost...

— Lăudat pentru calitatea broderiei cu sapăluga, îl întrerupe o tînără.

— Da, m-au lăudat de m-au trecut nădușelile — completă vesel povestitorul, privind-o pe tînăra aflată lîngă el. — Așa, dar să vedeți ceva și mai și. În ședință tovarășa Stela, brigadiera noastră, sare și-mi ia apărarea. O știți cît de mult ține ea la oameni. Numai că de astădată nu prea s-a orientat bine. Și începe: că tovarășul Dorobanțu în sus, că tovarășul Dorobanțu în jos, că ar fi prea de tot să fie socotit singurul vinovat pentru calitatea slabă a prașilei, mai ales că e vorba de o porțiune mică. Gata-gata să-i convingă pe toți ca să-mi ceară scuze.

— Și? Pînă la urmă cum a rămas?

— Simplu. M-am ridicat eu, i-am mulțumit pentru ajutor și am propus consiliului să-i taie și ei o zi-muncă pentru că ține apărarea celor care neglijează calitatea lucrărilor de întreținere a culturilor. A aplaudat toată lumea, iar la vot unanimitate.

N. CREANGA

Pe pășunile gospodăriei colective din Ocna Dej, raionul Dej, pînă la începutul lunii iunie, nu s-a făcut nici-un fel de lucrări de întreținere.

— Ce faci cu rogojina?
— O pun pe „iarbă", ca să nu mă înțepe cînd mai stau și eu jos, că de păscut nici vorbă...

Desen de C. CRĂCIUN

Construcțiile în gospodăriile agricole colective din raionul Sînnicolau Mare

Rezultate bune, dar și unele rămîneri în urmă

Ținînd seama de sarcinile trasate de partid în privința creșterii continue a șeptelului, cele 37 de gospodării colective din raionul Sînnicolau Mare și-au prevăzut anul acesta în planurile de producție să mărească simțitor fermele de taurine, porcine, ovine și păsări, în special prin reținerea animalelor tinere, valoroase, din producție proprie.

Concomitent cu creșterea efectivului de animale, gospodăriile colective și-au planificat să ridice și o serie de noi construcții pentru adăpostirea acestora, precum și alte construcții de producție.

Membrii gospodăriei colective „Viața Nouă" din comuna Beșenova Veche, de exemplu, și-au planificat construirea în acest an a trei grajduri de taurine cu o capacitate de 100 capete fiecare, trei cotețe de păsări a cîte 1.000 capete și un saivan pentru 1.000 de oi; cei din comuna Bulgăruș vor construi 2 grajduri de taurine, 4 îngrășătorii de porci — cu o capacitate de 200 capete fiecare — un coteț pentru 2.000 păsări și un saivan pentru 300 oi. În total, pentru asigurarea cazării întregului efectiv de animale, în cele 37 de gospodării colective din raion sînt planificate a se realiza anul acesta 242 de construcții obștești, din care 171 adăposturi pentru animale și 71 alte construcții aferente. În acest scop, statul a acordat gospodăriilor credite pe termen lung în valoare de 1.500.000 lei pentru materiale de construcții, 200.000 lei pentru construcții avicole și 400.000 lei pentru lucrări de alimentare cu apă.

În lumina recomandărilor făcute de partid, comitetul raional de partid și comitetul executiv al sfatului popular raional au îndrumat gospodăriile colective să ridice construcțiile strict necesare, la prețuri cît mai ieftine, folosind pe cît posibil materiale din resurse locale (văiugă, cărămidă, stuf, nuiele etc).

În scopul reducerii prețului de cost al construcțiilor, anul acesta gospodăriile colective vor asigura pe plan local 2.750.000 buc. cărămidă arsă, 1.780.000 buc. cărămidă nearsă, 1.500 mc balast și 9.500 mc nisip, materiale a căror valoare socotită la preț de desfacere se ridică la suma de 2.261.000 lei. Tot pentru ieftinirea construcțiilor, gospodăriile au hotărît să folosească la ridicarea acestora 51.595 zile-muncă voluntară, ceea ce va aduce o economie de 1.245.000 lei. În total, se prevede ca în 1962 gospodăriile din raion să economisească la construcții 5.322.773 lei. De asemenea, s-au luat măsuri ca proiectele de construcții să fie tipizate, economice, să permită introducerea cu ușurință a mecanizării lucrărilor, respectîndu-se baremurile pe cap de animal.

Pe baza experienței acumulate pînă acum, cele mai multe G.A.C.-uri din raion s-au aprovizionat încă din trimestrul patru al anului trecut cu materialele necesare pentru executarea lucrărilor de primă urgență, reușind astfel să înceapă din timp lucrările, conform graficelor de producție stabilite pe fiecare obiectiv în parte. Gospodării colective ca cele din comunele Lenauheim, Variaș, Grabăți, Cenad, Lovrin și Sînnicolau Mare, de pildă, s-au interesat cu grijă și și-au asigurat aproape în întregime materialele necesare pentru construcțiile planificate.

Ne găsim la sfîrșitul primei jumătăți a anului și, analizînd situația construcțiilor în raion reiese că din totalul de 242 obiective, un număr de 110 au fost atacate, din care 43 au fost terminate. Rezultate bune au obținut în această privință gospodăriile colective din comunele Grabăți, unde din cele 6 obiective atacate de la începutul anului 2 au fost terminate, iar restul sînt mult avansate, Tomnatic (cele 5 obiective atacate sînt într-un stadiu avansat de construcție), Lenauheim, unde s-a terminat un coteț pentru 1.000 păsări și se găsesc în stadiu înaintat încă 6 obiective și Sînnicolau Mare — care a terminat construcția unui grajd pentru 100 capete vite, iar alte 5 obiective se găsesc în lucru. De asemenea, realizări frumoase în activitatea de construcții a dobîndit pînă în prezent și gospodăria colectivă „Drumul Socialismului" din comuna Beșenova Veche.

Demn de remarcat este faptul că toate aceste gospodării folosesc în cea mai mare parte la construcții materiale din resurse locale, ceea ce duce la o reducere simțitoare a prețului de cost. La maternitățile de scroafe, de pildă, față de 588 lei cît a fost costul construcțiilor pe cap pe animal în 1961, anul acesta el a fost redus la 405 lei. Tot astfel, la saivanele de oi, costul s-a redus de la 29 de lei pe cap de animal în 1961, la 18 lei anul acesta.

Deși în majoritatea gospodăriilor colective din raionul Sînnicolau Mare activitatea de construcții decurge în bune condiții, trebuie subliniat totuși că mai sînt gospodării care nu acordă atenția cuvenită acestei probleme. Astfel, conducerea gospodăriei colective din Gelu nu a înaintat încă I.C.R.-ului contractul privind necesarul de materiale pe anul 1962, deși i s-a solicitat acest lucru în mai multe rînduri. De asemenea, conducerile G.A.C. din Iecea Mare, „Maiacovski" din Comloșul Mare și a celei din Nerău n-au reușit să-și procure din timp materialele necesare pentru construcțiile planificate, din care cauză lucrările sînt mult întîrziate. La Iecea Mare, bunăoară, din 11 obiective planificate s-au atacat doar două, iar gospodăriile colective din Nerău, Gottlob și Sînpetru Mic, n-au atacat nici o lucrare.

Așa stînd lucrurile, considerăm că este necesar ca organele consiliului agricol raional să se preocupe mai îndeaproape de problema construcțiilor, să îndrume cu perseverență gospodăriile colective, astfel încît acestea să poată termina la vreme toate obiectivele prevăzute în planurile de producție.

IOAN SBÎRCIOG
corespondent

Gospodăria agricolă colectivă STOICĂNEȘTI

Averea obștească mereu în creștere

O întîmplare de care îmi aduc cu drag aminte este și aceea din timpul ținerii adunării generale din 1961. Citeam darea de seamă. Colectiviștii ascultau cu mare atenție și nu era greu de observat că ochii le străluceau a mulțumire la auzul cuvintelor care înfățișau munca noastră și roadele obținute. Anunțînd că bilanțul anului 1961 s-a încheiat cu o avere obștească în valoare de aproape 9.900.000 lei (revenind aproape 282.000 lei la suta de hectare), că fondul de bază se ridicase la aproape 7.000.000 lei (cu aproape 2.000.000 lei mai mult față de anul 1960) — un ropot de aplauze, care mi s-a părut cel mai puternic decît toate cîte le auzisem pînă atunci în asemenea ocazii, a făcut să aștept minute în șir reluarea citirii dării de seamă. Colectiviștii noștri — oameni care în trecut au cunoscut numai lipsurile, sărăcia — erau mîndri că din munca lor în gospodăria colectivă a răsărit averea de care vorbea darea de seamă, avere pe care ei au vrut-o și au făcut-o mereu să crească. Prin fața ochilor defilau parcă în acele clipe cele 930 de taurine, 887 porcine, 2.000 de oi, și se ridicau construcțiile și toate bunurile gospodărești agonisite prin munca în comun, toate cîte formează averea obștească — izvorul nesecat al belșugului în gospodăria colectivă.

Cum a crescut averea obștească a colectiviștilor din Stoicănești? Prin grija de a munci bine, cu tragere de inimă, prin sporirea în fiecare an a producției la hectar și a veniturilor bănești; prin grija de a aloca în fiecare an un procent cît mai mare din aceste venituri la fondul de bază, prin folosirea cu simț gospodăresc a fondurilor bănești astfel create — și bine înțeles a creditelor pe care ni le-a acordat statul nostru democrat-popular. Astfel am putut să punem temelia fermelor de animale, să ridicăm construcțiile necesare și să cumpărăm unele mașini și inventar agricol.

Ferma de vaci a adus în 1961 un venit de 514.679 lei, iar în acest an s-a planificat un venit de peste 800.000 lei. În fotografie: o parte din cireadă se întoarce de la pășune

Averea noastră obștească a crescut an de an, datorită în mare parte veniturilor realizate din valorificarea pe bază de contract cu statul a producției-marfă, al cărei volum a fost mereu în creștere. În anul 1961, de pildă, gospodăria a vîndut aproape 75 de vagoane grîu, peste 81 de vagoane de porumb, 22,5 vagoane de floarea-soarelui, 450 de vagoane de sfeclă de zahăr.

De asemenea, în acest an, pe baza producțiilor sporite, gospodăria va livra în contul contractelor, 656 vagoane de cereale, plante tehnice și legume, 5.570 hectolitri de lapte, aproape 22 de vagoane de carne și 5.400 kg de lînă fină și semifină. Producțiile mari de cereale, plante tehnice, carne, lapte, ouă, veniturile realizate din vînzarea către stat a unor însemnate cantități de produse vegetale și animale vor face ca averea obștească a colectiviștilor din Stoicănești să crească în acest an la 12.000.000 lei, fondul de bază la 10.000.000 lei, iar valoarea zilei-muncă la 36 lei.

În planul de perspectivă am prevăzut ca gospodăria noastră colectivă să ajungă în 1965 la 1.200 de taurine, din care 600 de vaci cu lapte, la 2.500 de oi cu lînă fină și semifină, realizînd cîte 4—5 kg lînă de la fiecare oaie; de asemenea, în 1965 ferma de porci va număra 5.000 capete, față de 1.200 porci contractați în acest an, iar producția de lapte va ajunge la 3.000—3.500 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Începînd din anul 1963, gospodăria va vinde cel puțin 25.000 păsări pe an și peste 1.000.000 de ouă.

Eforturile colectiviștilor din Stoicănești sînt îndreptate către atingerea obiectivelor propuse, către continua creștere a averii obștești, a fondului de bază, în care ei știu bine că se află puterea economică a gospodăriei, izvorul bunăstării lor materiale și culturale.

DUMITRU TUDOSE
Erou al Muncii Socialiste, președintele gospodăriei colective din Stoicănești, regiunea Argeș

Cifre și fapte

● *Anul trecut gospodăria a obținut în medie pe 1.100 hectare cîte 3.170 kg porumb boabe la hectar, iar pe 125 hectare 5.000 și peste 5.000 kg porumb boabe la hectar.*

● Valoarea zilei-muncă a crescut de la 22 lei în 1959, la 31,93 lei în 1960 și la 33,60 lei în 1961.

● *Cultura cerealelor a adus în 1961 un venit de 1.032.937 lei, cultura plantelor tehnice 1.864.062 lei, legumicultura 800.000 lei, iar zootehnia 1.115.527 lei.*

● Planul de producție pe acest an prevede la capitolul venituri aproape 8.000.000 lei, dintre care 5.183.000 lei din producția vegetală și 2.535.590 din producția animalieră (vaci — 801.900 lei, porci — 1.080.000 lei, oi — 534.140 lei, păsări — 119.550 lei.

● *Fondul de bază la 100 de hectare a crescut astfel: în 1960 — 135.556 lei, în 1961 — 193.080 lei.*

● Încărcătura de animale la 100 de hectare a fost în 1960 de 21,5 bovine (6,5 vaci), de 52,5 oi, de 8,8 porcine, iar în 1961 de 26,7 bovine (9,7 vaci), de 57 ovine, de 26,4 porcine (4,4 scroafe).

● *Volumul de cereale-marfă la 100 de hectare a cunoscut următoarea creștere: în 1959 — 10.259 kg, în 1960 — 18.062 kg, iar în 1961 — 45.070 kg.*

● În 1960 producția de lapte-marfă la 100 de hectare a fost de 4.090 litri, iar în 1961 de 9.435 litri.

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriei potrivit condițiilor de climă și sol

Pe lîngă cultura cerealelor și creșterea animalelor, în ultimii ani gospodăria noastră și-a îndreptat atenția și spre dezvoltarea legumiculturii și plantelor tehnice, ramuri de producție care s-au dovedit a fi însemnate surse de venituri pentru gospodărie, pentru colectiviști.

Muncesc cu drag în grădina de legume și zarzavat. În fotografie: Polina Negru, Stan Pițigoi, Manea Nițu și Neagu Roșu legînd la roșile timpurii

Cultura legumelor (roșii, varză, arpagic etc.) pe care am introdus-o în 1959 pe o suprafață de circa 20 ha, a dat din primul an rezultate mulțumitoare. Colectiviștii au primit suficiente produse legumicole la ziua-muncă, fără a mai cumpăra din alte localități. Totodată, din vînzarea surplusului pe piață s-au obținut un venit de 27.000 lei. Acesta a fost începutul, iar în anul 1960 gospodăria a mărit suprafața grădinei de legume la 55 hectare. La sfîrșitul anului am obținut din vînzarea pe bază de contract a legumelor și zarzavaturilor, un venit de 346.000 lei, fără a socoti produsele primite de colectiviști la zile-muncă.

Deși în condiții mai puțin prielnice ca la alte gospodării căci nu avem toate posibilitățile de irigare, noi am continuat dezvoltarea acestei ramuri. Astfel, veniturile bănești realizate în anul 1961 au fost de peste 800.000 lei.

În acest an suprafața gospodăriei de legume și zarzavat ocupă 85 hectare. Ne-am angajat să producem legume timpurii pentru Fructexport, astfel ca de pe cele 20 ha roșii timpurii să obținem circa 1.200.000 lei. Așa cum avem prevăzut în planul de producție, legumele vor aduce gospodăriei un venit total de peste 1.800.000 lei, cu toate că suprafața ocupată de grădină reprezintă numai 3 la sută din suprafața arabilă ce o avem. Aș vrea să menționez că principala cauză care a făcut ca gospodăria noastră să nu cultive pînă în 1959 legume și zarzavaturi a fost lipsa de apă. Există însă în Stoicănești, un fir de apă care deși secat vara, pe timpul ploilor și topirii zăpezii primea apa din abundență. Harnicii colectiviști au stăvilit aceste ape și prin două diguri de pămînt le-au obligat să rămînă pe teritoriul comunei. Terenurile care serveau o perioadă de timp drept bazin pentru colectarea apei în șuvoi trecător, nu puteau fi folosite nici după scurgerea apei. Acum însă cele rămase în afara bazinului au devenit o frumoasă și bogată grădină.

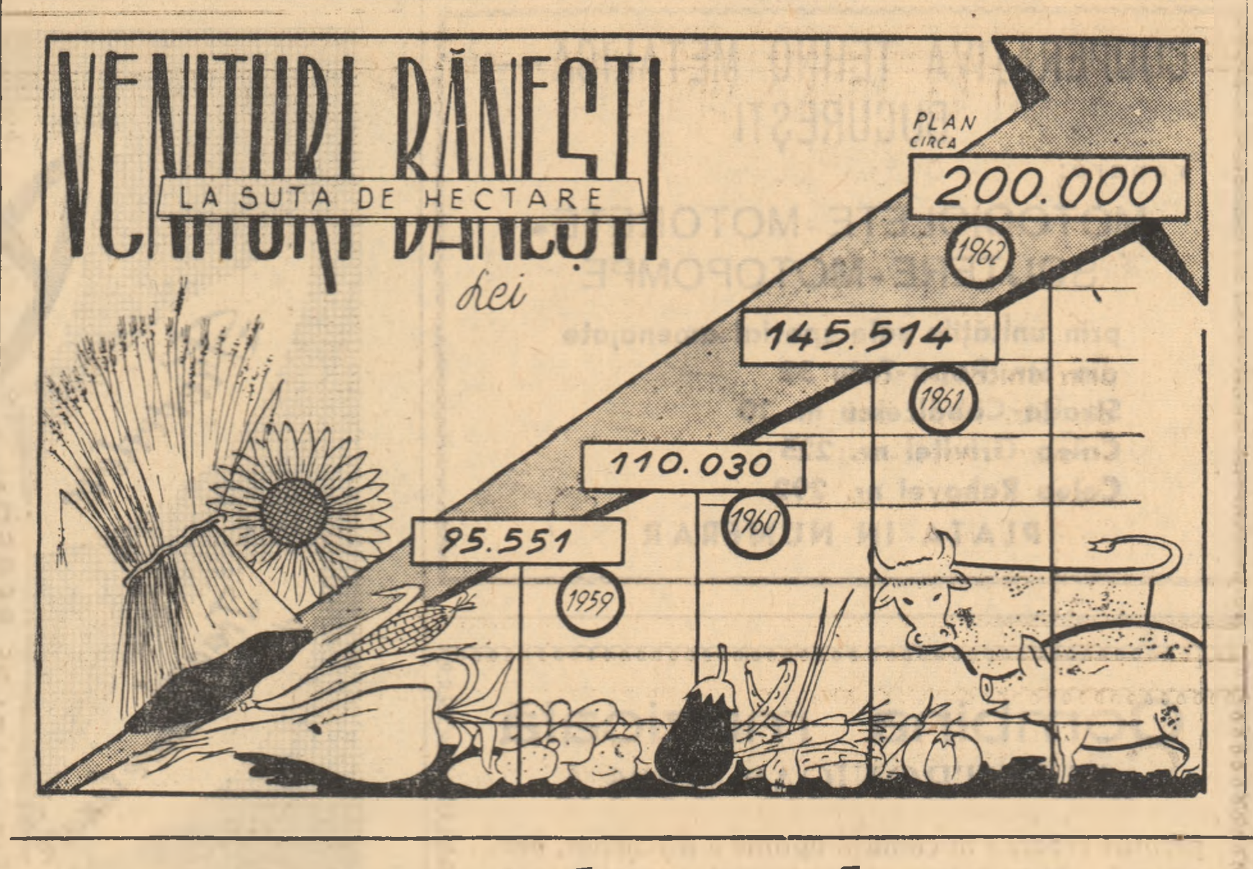
Trebuie menționat că pentru stăvilirea eroziunii de pe versanți, în acest an au fost plantați pomi fructiferi; de asemenea, toate pantele erodate și nefolosite vor fi plantate cu pomi și vie, lichidîndu-se astfel și lipsa de fructe din această comună.

Cînd am analizat activitatea gospodăriei a reieșit că brațele de muncă tot nu erau folosite uniform și în totalitate. De aceea, am căutat și alte culturi aducătoare de venituri, care să folosească forța de muncă în perioadele în care celelalte ramuri nu necesită lucrări. Ne-am îndreptat deci atenția spre plante tehnice și în special spre sfecla de zahăr. Introdusă în cultură pe aproape 250 hectare, sfecla de zahăr a adus în primul an — 1961 — un venit de aproape 1.300.000 lei.

Acum, fiecărui colectivist îi este clar că fără dezvoltarea tuturor ramurilor de producție potrivit condițiilor de climă, sol și economice, fără aplicarea cuceririlor științei agricole și a experienței înaintate, nu este posibilă creșterea puterii economice a gospodăriei. Ramurile de producție noi create și dezvoltate — cultura plantelor tehnice și legumicultura — au adus gospodăriei colective în anul trecut, un venit de 2.664.062 lei. Acest venit adăugat la cel din cultura cerealelor și la cel din sectorul zootehnic însumează aproape 5.100.000 lei, venitul total pe gospodărie, ceea ce înseamnă aproape 150.000 lei venit net la 100 de hectare.

Dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor de producție potrivit condițiilor de climă și sol, în scopul sporirii producției vegetale și animale (globale și producție-marfă) al creșterii avutului obștesc și veniturilor colectiviștilor — iată obiectivul muncii și luptei tuturor colectiviștilor și al specialiștilor din această gospodărie.

CONSTANTIN NEOFIT
inginer agronom al gospodăriei

PE SCURT

● *Zilele-muncă cheltuite la 100 de hectare în ultimii trei ani au fost de: 6.100 în 1959, de 5.615 în 1960 și de 6.172 în 1961, mai puține față de cele planificate, fără ca economisirea lor să fie în dauna producției.*

● Anul acesta gospodăria colectivă construiește două maternități cu o capacitate de 80 scroafe fiecare și două îngrășătorii a cîte 500 porci fiecare.

● *Floarea-soarelui, cultivată anul trecut pe 140 de hectare, a dat o producție medie de 1.659 kg. la ha., ceea ce înseamnă peste 23 vagoane de semințe vîndute statului pe bază de contract.*

● Începînd din 1959 alocațiile în numerar pentru mărirea fondului de bază au fost următoarele: în 1959 — 267.205 lei, în 1960 — 566.314 lei, iar în 1961 — 619.523 lei.

● *Familia colectivistului Vieru Gr. Constantin, care a muncit în gospodărie cu doi dintre membri săi, a primit pentru cele 371 zile-muncă efectuate cantitatea de 2.575 kg. porumb, 1.100 kg. grîu, 47 kg. fasole, 8 litri de ulei, 20 kg. de zahăr și suma de 4.046 lei.*

● Anul trecut a revenit în medie pe colectivist un număr de 123 zile-muncă.

Cum am obținut peste 5.000 kg porumb boabe la hectar

Am citit în ziare angajamentele însuflețitoare pe care le-au luat nenumărați colectiviști ca și noi, cei din Stoicănești, de a obține în acest an o producție de 5.000 kg porumb boabe la hectar în cultură neirigată. Unii cititori care nu cunosc cît e de rodnică munca în gospodăria agricolă colectivă se vor fi mirat poate de aceste angajamente. Eu însă m-am convins din proprie experiență — și ca mine și colectiviștii din alte 4 echipe — că asemenea producții se pot realiza, ba chiar se pot depăși. Anul trecut, bunăoară, cinci echipe din gospodăria noastră au obținut pe 125 hectare cîte 5.000 și peste 5.000 kg porumb boabe la hectar în cultură neirigată. Producția aceasta nu numai că ne-a bucurat, dar ne-a făcut să ne gîndim mai serios la toate posibilitățile ce le avem de a culege asemenea roade de pe suprafețe cît mai mari. De aceea, eu și membrii echipei mele ne-am angajat ca în acest an să obținem 6.000 kg porumb boabe la ha în cultură neirigată. Vreau pentru aceasta să arăt pe scurt felul cum am muncit noi de am obținut în 1961 o producție de 5.000 kg porumb boabe.

Mai întîi trebuie arătat că terenul a fost arat adînc din toamnă la 30—32 cm. O dată cu arătura, solul a primit îngrășăminte naturale și chimice, în cantități stabilite de inginerul gospodăriei. În primăvară arătura a fost grăpată, iar pe porțiunile cu fertilitate mai slabă am încorporat cîte 200 kg de superfosfat și 100 kg de nitrocalcar la hectar. Semănatul l-am făcut la timp, folosind soiuri de înaltă productivitate (dublu hibrid) și asigurînd o desime de 38.000—40.000 plante la hectar, după cum ne-a povățuit inginerul agronom al gospodăriei noastre. Prașilele mecanice și manuale în număr de cinci, căci de atîtea a fost nevoie, le-am executat la timp și în cele mai bune condiții. Pregătirea și fertilizarea terenului, folosirea semințelor de porumb dublu hibrid, asigurarea densității normale și prașilele repetate — iată pe scurt cum am muncit noi de am obținut anul trecut peste 5.000 kg porumb boabe la hectar pe 125 de hectare cîte au avut cele cinci echipe fruntașe. Aș vrea să subliniez că anul acesta dacă va fi nevoie vom da mai mult de cinci prașile, acestea contribuind în mare măsură la obținerea producției de porumb boabe ce ne-am propus.

Așa au arătat anul trecut lanurile de porumb ale gospodăriei colective din Stoicănești și la fel se arată și în acest an ele nu vor fi mai prejos

I. DOGARU
șef de echipă în brigada a VI-a

Animale multe, dar și producții sporite

Cum este firesc, colectiviștii noștri muncesc cu hărnicie și pricepere pentru continua înflorire a marii lor gospodării. O cale care duce la aceasta este aceea a creării și dezvoltării fermelor de animale, colectiviștii fiind interesați în a spori numărul de animale, dar și producțiile obținute de la acestea.

La început gospodăria a mărit efectivele de animale — de bovine mai ales — pe baza cumpărărilor cu ajutorul creditelor acordate de stat, al fondurilor proprii, și al opririi tineretului valoros din prăsilă. Din anul 1961 creșterea și îmbunătățirea turmei se face exclusiv din prăsilă.

Pînă în acest an gospodăria avea formate ferma de vaci, de oi și porci. La vaci predomina rasa Brună de munte, la oi țigaia, spanca și merinosul, iar la porci Marele alb. Începînd cu anul 1961 a fost introdusă rasa Landrace care s-a dovedit a fi mai precoce, porcii atingînd la 6—7 luni greutatea de 100 kg, mai prolifice, și mai rentabilă. De asemenea, la vaci gospodăria s-a orientat spre procurarea unui nucleu de Bălțată romînească, care în condițiile noastre dă rezultate foarte bune, atît în privința producției de lapte cît și de carne.

Mergînd pe linia creșterii efectivelor de animale, la sfîrșitul anului 1961, am ajuns la 930 bovine, din care 338 vaci și juninci, 2.001 ovine, din care 1.800 din rasele merinos și spancă, 887 porcine, din care 150 scroafe. Conducerea gospodăriei a înțeles că nu este destul să ai animale, ci că de la ele trebuie să obții producții mari de lapte, carne, lînă. Pentru asta au fost luate măsuri de a se asigura o bază furajeră bogată din punct de vedere cantitativ și calitativ. A fost însilozată cantitatea de 800 vagoane cu porumb, 30 vagoane floarea-soarelui, s-au asigurat toate cantitățile prevăzute în balanța furajeră la fînuri, concentrate și grosiere.

Pe lîngă furajele de origină vegetală am asigurat creta furajeră necesară, iar pentru tineretul taurin și porcin untură de pește și biostimulatori.

Pentru a folosi întreaga capacitate de producție a animalelor le furajăm diferențiat pe grupe de producție, vîrstă și sex, iar pentru a mări pofta de mîncare a animalelor și a mări digestibilitatea furajelor hrana se împarte în tainuri formate din furaje diferite și preparate după cerințele speciei (înmuiate, fermentate, tocate, amestecate etc.).

Un alt obiectiv menit să contribuie la sporirea producției animalelor este asigurarea adăposturilor știut fiind că supraîncărcarea dăunează sănătății și producției. Adăposturile sînt prevăzute cu camere pentru îngrijitori, camere de furajare și altele. Avem de asemenea dispensar veterinar și stațiune de însămînțări artificiale. Pentru a asigura animalelor construcțiile necesare au fost folosite materiale ieftine care se găsesc pe plan local. Construcțiile corespund întru-totul cerințelor zooveterinare.

În afară de alegerea rasei, de furajarea corespunzătoare și de adăposturi bune, de foarte mare importanță este îngrijirea animalelor. Pentru a rezolva această problemă în fiecare iarnă se organizează cu îngrijitorii care sînt permanenți, cercuri zootehnice. Cu această ocazie îngrijitorii învață cum trebuiesc hrănite, adăpate, mulse, tunse, curățite animalele și de ce trebuie să facă toate aceste operații într-un anumit fel.

Munca în fiecare grajd se desfășoară după un program care se respectă cu strictețe întrucît la animale se creează reflexe condiționate a căror tulburare are efect negativ asupra producției.

În program se stabilesc numărul, ora de administrare și componența tainurilor, ora de adăpare, timpul cînd animalele sînt în repaos, la plimbare, cînd se face curățenia grajdului și a animalelor cînd și cum se face mulsul etc. Pentru a avea un tineret sănătos și bine dezvoltat aplicăm cu bune rezultate la viței hrănirea cu biberonul. Aceasta permite hrănirea cu cantitățile de lapte necesare fiecărui vițel în funcție de vîrstă, sex și destinație, suptul este mai igienic întrucît după fiecare alăptare biberoanele se spală și se opăresc, vacile pot fi mulse complet și se evită înțărcarea vacilor o dată cu înțărcarea vițelului.

La bovine și la porcine mergem pe linia fătărilor în tot cursul anului, iar la ovine fătările cele mai bune sînt cele timpurii care dau posibilitate să se obțină miei viguroși și o producție mare de lapte.

Progresele pe care gospodăria le-a făcut atît în privința măririi efectivelor de animale cît și a sporirii producției animaliere sînt vizibile, ele contribuind substanțial la întărirea ei economică. Anul trecut, bunăoară, producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 1.963 litri, unii mulgători ca Mircea Vieru obținînd în medie peste 2.200 litri de la cele 12 vaci pe care le are în îngrijire. În ferma de ovine s-a obținut în medie aproape 40 litri de lapte și 2,700 kg lînă fină și semifină pe cap de oaie.

Pornind de la succesele de pînă acum, gospodăria și-a propus ca în acest an să ajungă la 1.139 taurine, din care 452 vaci și juninci (32,3 taurine la 100 de hectare, din care 12,8 vaci) la 2.323 ovine din care 2.200 cu lînă fină și semifină (70 capete la 100 de hectare) și la 1.367 porcine din care 150 scroafe (revenind 40,2 porcine la 100 de hectare). Pentru asigurarea unei puternice baze furajere, de care depinde în mare parte obținerea unor producții sporite de lapte, carne, lînă, gospodăria a însămînțat în acest an 200 de hectare cu porumb pentru siloz în cultură pură și 30 hectare cu sfeclă furajeră. Cantitatea de furaje însilozate va spori prin furajele obținute din culturile intercalate, semănînd dovleci intercalat prin porumb pe 200 hectare. O atenție deosebită am acordat plantelor bogate în proteină: mazăre, borceag și lucernă, ceea ce ne ajută să asigurăm animalelor o furajare echilibrată, să realizăm în acest an producția planificată de 2.500 litri de lapte pe cap de vacă furajată.

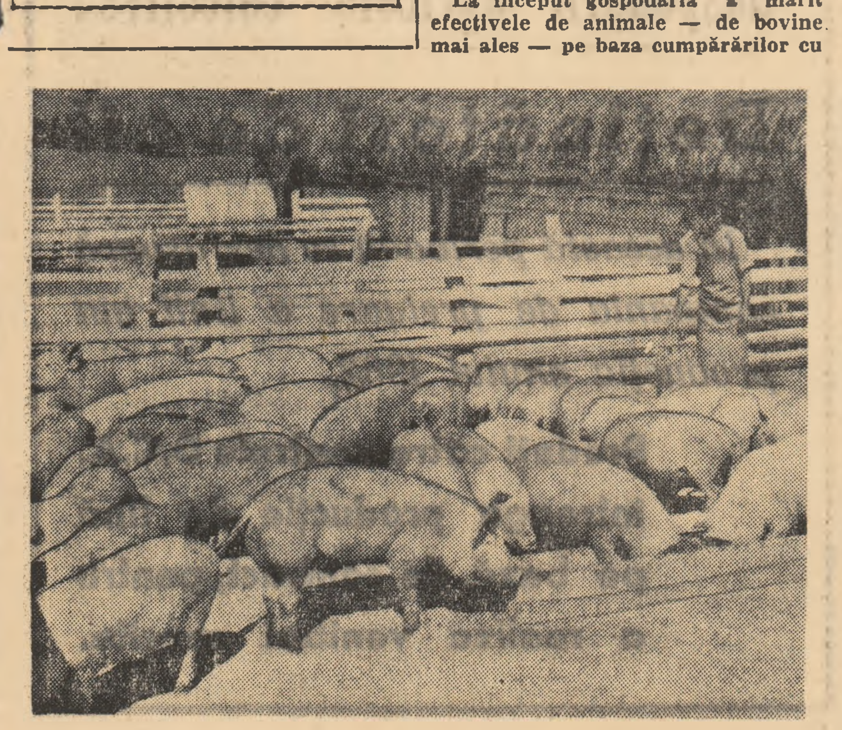
O producție sporită ne-am propus să obținem și la carnea de porc. Calculele făcute cu colectiviștii au arătat că pentru produsele cu care se îngrașă un porc de 100 kg se încasează în plus 440 lei față de cît s-ar încasa din valorificarea porumbului ca boabe. Înțelegînd avantajele creșterii și îngrășării porcilor, adunarea generală a colectiviștilor a aprobat ca anul acesta gospodăria să îngrașe 1.200 porci, ceea ce înseamnă realizarea a 3.500 kg carne de porc la 100 de hectare teren arabil. Porcii îngrășați sînt livrați în baza contractului cu statul, eșalonat, în fiecare lună.

În gospodăria noastră colectivă se acordă o atenție deosebită și sporirii efectivului de păsări. De la 1.410, la sfîrșitul anului 1961, numărul lor va crește la 10.000 în acest an. Păsările și puii pe care îi avem se apropie ca număr de cifra arătată.

Pe baza producțiilor sporite gospodăria va livra pînă la sfîrșitul anului în curs, potrivit contractelor încheiate 5.570 hectolitri de lapte, 219,8 tone de carne și 5.400 kg de lînă fină și semifină. În total, sectorul zootehnic va aduce gospodăriei un venit de 2.534.000 lei, din care 1.131.000 lei de la taurine, 1.080.000 lei de la porcine, iar restul de la ovine și păsări.

Lupta colectiviștilor pentru mărirea efectivului de animale se împletește strîns cu aceea pentru sporirea producțiilor animaliere — pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriei, pentru bună stare.

MARIA NEOFIT
ing. zootehnist al gospodăriei

Sectorul porcin și-a arătat din plin avantajele. În 1961 gospodăria a încasat pe porcii valorificați 929.809 lei. În acest an au fost contractați 1.200 de porci

Un pas serios pe calea rezolvării problemei laoţiene

Zilele acestea, din Laos a sosit ştirea că în urma tratativelor care au avut loc între cei trei prinţi, a fost constituit guvernul provizoriu de coaliţie al Laosului. Faptul acesta constituie un pas serios spre reglementarea paşnică a problemei laoţiene, asigurarea neutralităţii şi independenţei Laosului, precum şi rezolvarea cu succes a altor probleme de importanţă vitală.

Se ştie că Laosul — această mică ţară din peninsula indochineză — a trecut prin mari frămîntări politice. Forţele reacţionare din ţară, au sprijinul făţiş al cercurilor agresive din Occident, şi în special din S.U.A., au vrut să lovească în independenţa ţării şi s-o lege din nou la carul cercurilor imperialiste. Dar poporul laoţian a luptat cu eroism împotriva acestor acţiuni.

Pentru rezolvarea problemei laoţiene, s-a întrunit, anul trecut, la Geneva, conferinţa a 14 state. Ţările socialiste şi ţările neutre reprezentate la această conferinţă au depus eforturi deosebite pentru găsirea de soluţii care să corespundă intereselor poporului laoţian. Ca urmare, conferinţa a izbutit să rezolve aspectul internaţional al problemei. Ea a elaborat o declaraţie cu privire la neutralitatea Laosului, prin care statele participante s-au obligat să respecte suveranitatea şi neutralitatea acestei ţări.

A rămas de rezolvat însă aspectul intern al problemei. Era necesar să se constituie un guvern de unitate naţională, alcătuit din reprezentanţii celor trei tendinţe principale din Laos — partidul Neo Lao Haksat, în frunte cu prinţul Sufanuvong, tendinţa neutralistă reprezentată de prinţul Suvanna Fumma şi gruparea rebelilor condusă de prinţul Boun Oum şi Fumi Nosavan. Forţele patriotice din Laos, cu toate că controlau cea mai mare parte din teritoriul ţării, au luptat pentru aplicarea acestei soluţii rezonabile. În schimb, Boun Oum, deşi a semnat două acorduri prin care a consimţit la formarea guvernului de coaliţie, în frunte cu prinţul Suvanna Fuma, a făcut totul pentru a împiedica realizarea acordurilor. Gruparea Boun Oum - Fumi - Nosavan, ajutată de cercurile imperialiste, urmărea să cîştige timp pentru a-şi asigura, pe calea armelor, controlul asupra întregii ţări.

Poporul laoţian n-a admis însă acest lucru. Bucurîndu-se de sprijinul ţărilor iubitoare de pace, el a impus grupului de la Vientiane să consimtă la formarea guvernului de coaliţie.

În Laos s-a făcut deci un important pas spre reglementarea pe cale paşnică a problemelor acestei ţări. Dar trebuie avut în vedere că, aşa cum se arată într-o rezoluţie adoptată la un miting de masă al populaţiei, „anumite cercuri reacţionare din Laos, silite, datorită evoluţiei evenimentelor, să-şi dea asentimentul la formarea guvernului de coaliţie, pot oricînd încălca acordul, încurajate fiind de faptul că în Tailanda există însemnate unităţi militare americane, iar în Laos se află un mare număr de ofiţeri — „consilieri" — americani". Tocmai de aceea poporul laoţian îşi sporeşte vigilenţa faţă de orice încercări de a torpila acordul realizat.

Privit în lumina evenimentelor externe, acordul survenit în Laos arată că dacă există dorinţa de a rezolva problemele internaţionale complexe pe baza colaborării şi ţinîndu-se seama de interesele tuturor părţilor, o asemenea colaborare îşi aduce roade. Această idee e subliniată în telegramele pe care N. S. Hruşciov le-a trimis, zilele trecute, lui J. Kennedy şi H. Macmillan. „Rezultatele obţinute în reglementarea problemei laoţiene, se spune, între altele, în telegramele adresate de şeful guvernului sovietic, întăresc totodată convingerea că pe aceeaşi cale a colaborării se poate obţine succese şi în rezolvarea celorlalte probleme internaţionale care dezbină astăzi statele şi creează încordarea în lume".

A FOST UN SAT...

Lidice — aşezare rurală unde îşi aveau locuinţele minieri şi siderurgişti de la Kladno, centrul industrial din apropiere. Pe uliţele lui liniştite oamenii porneau la muncă, fie în miez de noapte, fie în zori — după cum le era schimbul. Şi se întorceau după muncă la cei dragi — la neveste şi copii, cu gîndul la tihna căminului. Dar, oamenii nu aveau tihnă, căci locurile lor sfinte fuseseră cotropite şi declarate „protectorat". Călăii din slujba călăului Hitler se instalaseră pe pămîntul ţării, asuprind şi jefuind. Hitler însă a voit mai mult: exterminarea poporului ceh, furios la vestea că în „protectorat" sabotajele şi grevele se ţineau lanţ. Acestea aveau loc îndeosebi în întreprinderile cotropite de nazişti, care alimentau maşina lor de război. Mişcarea de rezistenţă creştea mereu, cu toate că fiarele hitleriste distruseseră mii şi mii de luptători comunişti.

Într-o zi de mai a anului 1942, Reinhard Heydrick, Obergruppenführer S.S. şi general al poliţiei hitleriste, călăul care venise la Praga pentru a executa ordinul căpeteniei călăilor nazişti, de a extermina poporul ceh, şi-a primit bine meritata pedeapsă. El a fost răpus de gloanţele şi bomba unor patrioţi cehi. Gestapoul a trecut la represalii.

Peste satul Lidice s-au strîns de-acum nori şi mai ameninţători. Era în pragul verii; cîmpiile îşi arătau roadele bogate; coşurile fabricilor din Kladno se înălţau ameninţătoare spre cerul trist al Cehoslovaciei, Lidice a fost încercuit în seara zilei de 9 iunie de trupele S.S. Muncitorii au fost întemniţaţi, iar în zori au fost împuşcaţi 192. Din 99 de copii numai 17 au rămas în viaţă. Mamele lor au fost apoi exterminate în lagărele de la Ravensbruck şi Auschwitz. Satul Lidice s-a mistuit în flăcări, iar peste ruine s-a trecut cu tancurile, ca să nu mai rămînă nimic din tot ce a fost.

La Lidice au rămas numai morminte.

A venit însă o altă lună mai. Atunci, în 1945, tancurile sovietice au eliberat Praga de sub jugul hitlerist. Eliberatorii — soldaţi şi ofiţeri sovietici — au mers la Lidice şi au făcut prima gardă la mormintele victimelor lui Hitler.

Satul Lidice continua să trăiască. Şi astăzi, reconstruit cu vile frumoase, cu flori multe, cu uliţe pe care zburdă şi cîntă copii cu ochi albaştri şi părul blond — el spune lumii întregi că viaţa nu poate fi stinsă, ci că ea este atotbiruitoare.

RADU SANDU

Lidice, 1962

„Am văzut realizări minunate!"

Cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la moartea marelui scriitor I. L. Caragiale, ţara noastră a fost vizitată de numeroşi scriitori, regizori şi artişti din diferite ţări ale lumii. Printre aceştia s-a aflat şi Yukiyo Yamakawa, regizor şi profesor la Institutul de Teatru din Japonia. La rugămintea unui redactor al gazetei noastre, Yamakawa a binevoit să ne dea un scurt interviu despre vizita sa în ţara noastră.

Fiind rugat să-şi spună părerile despre opera lui Caragiale, Y. Yamakawa a declarat:

— În luna ianuarie anul acesta, noi am prezentat piesa lui I. L. Caragiale „O scrisoare pierdută". Publicul şi criticii din Japonia au rămas surprinşi de opera splendidă a lui Caragiale. Directorul Institutului nostru de teatru, dramaturgul Akita Ojaku, a spus că în istoria dramaturgiei „O scrisoare pierdută" se află pe linia capodoperelor lui Shakespeare, Molière, Puşkin şi Gogol. Caragiale a înfăţişat nu numai lumea burgheză a Europei, ci şi o situaţie actuală chiar pentru Japonia.

În interviul său, regizorul japonez Yamakawa a vorbit cu mult entuziasm despre frumuseţile locurilor pe care le-a vizitat în ţara noastră şi despre realizările obţinute de poporul romîn în anii regimului democrat-popular. Vorbind despre cîteva sate pe care le-a văzut în puţinele zile petrecute în R.P.R. el a arătat că ţăranii romîni trăiesc o viaţă nouă şi din ce în ce mai fericită.

„Am văzut în Romînia realizări minunate — a subliniat Yukiyo Yamakawa. Vizitînd gospodăria colectivă din comuna Hălchiu, de lîngă Braşov, am constatat că ţăranii romîni muncesc nu numai pentru a achiziţiona diferite obiecte, ci şi pentru un ţel superior. Am aflat că ţăranii din Romînia lucrează, practic, opt ore pe zi. La noi e altă situaţie. În Japonia, familia, de la copil pînă la bunic, lucrează din greu, începînd din zori pînă noaptea, tîrziu. Mai ales ţărăncile, în toiul muncilor agricole, n-au timp nici măcar să doarmă. Ele îmbătrînesc înainte de vreme".

Regizorul japonez s-a oprit cîteva clipe, apoi a adăugat cu melancolie: „Un poet japonez de geniu, ieşit din rîndurile ţărănimii, Takuboku Isikawa, care a murit în vîrstă de 27 ani, a scris şi următoarele versuri despre viaţa grea a ţăranilor japonezi:

„Cu toate că trudesc din greu,
„Viaţa mea nu e mai bună,
„Şi cu durere mă tot uit,
„La palmele-mi bătătorite".

Fireşte într-un stat bazat pe exploatare, cum este şi Japonia, sînt multe mîini bătătorite de muncă făcută pentru cei care deţin şi puterea şi bogăţiile ţării respective.

Cînd ştii pentru ce munceşti, atunci munca este mai uşoară. Am simţit asta cînd am vizitat satul romînesc şi m-am bucurat. Totodată, am invidiat viaţa ţăranilor din Romînia. Ar fi bine ca satul japonez să păşească, la rîndu-i, pe acest drum, cît mai curînd cu putinţă".

Pentru reuşita deplină a campaniei agricole de vară

(Urmare din pag. 1)

ruperi şi drept consecinţă s-a lucrat cu un randament scăzut. Lipsa de autocamioane pentru transportul cerealelor, lipsa de saci, scoaterea combinei din brazdă pentru descărcarea sacilor, lipsa de sfoară sau sîrmă pentru legarea sacilor, întîrzierea asistenţei tehnice necesare înlăturării unor defecţiuni mecanice, nefolosirea raţională a mijloacelor de strîngere a paielor, combine ce aşteaptă la capătul unui lan de grîu tardiv, în vreme ce o brigadă vecină recoltează singură suprafeţele de grîu timpuriu — asemenea deficienţe sub nici-un motiv nu trebuie să se repete în acest an.

Trebuie avut în vedere şi soluţionate pînă în cel mai mic amănunt toate problemele, astfel încît SĂ SE ASIGURE RECOLTAREA CEREALELOR ÎN RITM RAPID, FĂRĂ PIERDERI ŞI CU CHELTUIELI CÎT MAI REDUSE, CEEA CE VA INFLUENŢA FAVORABIL SCĂDEREA PREŢULUI DE COST.

Fiecare combină să fie înzestrată în medie cu cîte 130 saci pentru boabe şi 20—30 saci pentru pleavă. Colectarea plevei de grîu, ovăz şi mazăre este absolut necesară, deoarece acest furaj, care în multe cazuri era lăsat să se risipească, reprezintă nu mai puţin de 20 kg carne de fiecare hectar. Pleava trebuie păstrată în şire cu pereţi făcuţi din baloţi şi acoperiţi cu paie.

Pentru a evita total pierderile, este necesar să se asigure reglarea combinelor în cele mai bune condiţii. Înălţimea de tăiere va trebui reglată la minimum posibil, cu rabotorul la o înălţime corespunzătoare, în aşa fel ca să nu lovească spicele şi să nu arunce spice în spatele masei de tăiere. Reglarea tobei trebuie făcută în funcţie de gradul de uscare şi de rezistenţă la batere a soiurilor, reglarea făcîndu-se de 3 ori pe zi (dimineaţa, în timpul prînzului şi spre seară), în aşa fel încît să se asigure baterea completă, fără să se spargă boabele.

În anii trecuţi s-a constatat că lipsa de etanşeitate a închiderilor combinei duce la însemnate pierderi de boabe. Adesea se pierdeau boabe pe la capacul tobei, a elevatorului, a triorului, la vînturi etc. DATORIA NOASTRĂ ESTE DE A EVITA CU DESĂVÎRŞIRE ASEMENEA PIERDERI.

Pentru a nu se suprasolicita combina, este necesar să se descarce ori de cîte ori pe tobogan s-au adunat 6 saci, interzicîndu-se părăsirea brazdei. Sacii cu grîu nu se transportă cu combina.

O problemă de maximă însemnătate este organizarea, am putea spune matematică, a transportului cerealelor la bazele de recepţie, deoarece aceasta este operaţiunea cheie, care asigură continuitatea fluxului tehnologic al recoltării. Transportul trebuie făcut ritmic în tot cursul zilei, chiar şi după oprirea combinelor. Este dăunător să rămînă în timpul nopţii pe cîmp saci sau grămezi de cereale şi mai ales de grîu.

În acelaşi timp, atenţia noastră se va concentra şi asupra calităţii cerealelor predate, pentru ca prin obţinerea unor indici calitativi cît mai buni să se realizeze un randament superior.

Aşa cum am mai arătat, campania de vară este fără îndoială o campanie grea, dat fiind volumul mare de lucrări ce se cer executate într-un timp scurt. Totodată, unităţilor noastre le revine sarcina de cinste de a acorda un sprijin multilateral gospodăriilor colective, pentru ca şi acestea să încheie cu succes campania de vară.

Gospodăriile de stat trebuie să se pregătească temeinic în vederea acestei bătălii importante. Îndrumate de organizaţiile de partid, colectivele de muncitori, tehnicieni şi ingineri vor trebui să desfăşoare campania de vară în cele mai bune condiţii, spre a evita pierderile, a livra statului cantităţi cît mai mari de cereale şi, totodată, a pune o primă temelie viitoarelor recolte.

„AGRICULTURA NOUĂ". Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti. Telefon: 17.60.10 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.